92. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 1 Augustus.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie Maanden, is f 2,25 en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20 en voor iederen regel daarboven 20 cts; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 26 *July.* Uit Rome schrijft men n den 13 Julij: een fransche schilder, welke den Junij naar eene voorbijgaande processie zag, werd or een grenadier gewaarschuwd, zijne cigaar weg werpen, en den hoed af te nemen. De Fransch- n weigerde zulks, waarop de grenadier hem een ot op de borst gaf. De andere beantwoordde dit door n een vuistslag in het gezigt te geven, zoo dat het ed uit mond en neus guste. De schilder werd ge- en naar de gevangenis gevoerd. Hij is door de bank tot een jaar gevangenis veroordeeld; doch de s heeft hem dadelijk in vrijheid doen stellen.

— Te Hanover was het, volgens berigten van den dezer, verder rustig gebleven. Den vorigen dag eenige infanterie aldaar binnengerukt, terwijl uit desheim en Hameln geschreven is, dat men de troe- , welke van daar naar de hoofdstad ontboden wa- niet meende te kunnen ontberen.

De Koning had zijn antwoord op het adres van de straat nog niet gegeven; maar het werd spoedig emoet gezien. Honderd en vijftig burgers uit Os- g werden te Hanover verwacht, om Z. M. een aan te bieden; ook uit andere steden ziet men nige deputatiën te gemoet. Het gerucht wilde, den stadsdirecteur *Rumann* zijn volle pensioen en dig ontslag zou zijn aangeboden, bijaldien zijne nite gevoelens herroepen wilde, maar dat antwoord zou hebben dat niets hem bewegen om zich van zijne medeburgers af te scheiden.

— Men meldt uit Livorno dd. 10 Julij: Zoowel en als reizigers, uit Sicilië hier aangekomen, leren de ellende die onder de bewoners van dat zoo bloeijende eiland heerscht, met de donkerste en af. De onveiligheid van den eigendom en wegen, heeft den hoogsten graad bereikt, ten ge van het gebrek aan werk bij de arbeidende , die zich aan de uiterste ellende prijs ge- n ziet. Te Napels schijnt men echter van mee- te wezen dat men dergelijke verschijnselen door usschenkomst van eene afdeeling soldaten te keer kan; men schijnt niet te bedenken dat zoo lang ron des noods niet gestopt is, zulke middelen op duur niet baten kunnen. De mensch, tot wan- gedreven, kent geene wet meer; wat heeft hij e verliezen als een nijpende honger zijne inge- en doorwoelt en hij door hen die in overvloed en, onbarmhartig afgewezen wordt? Wij hebben ooggetuigen hooren verhalen, die het in Palermo , hoe de armen uit de misthoopen dingen op- n om hunnen honger te stillen, hoe anderen onger en ellende op de straat omvielen en stier- niet te gewagen van die ongelukkigen die en of schuilplaatsen onder hunne nooddruft be- . Ware misgewas, gebrek aan levensmiddelen des algemeenen noods, zoo kon men dien orbijgaande beschouwen; maar als daarentegen stuur, gelijk het Sicilische het zich reeds sinds ler taak schijnt gesteld te hebben, elken nij- stak der onderdanen aan zich te trekken. In aan van daardoor zijne inkomsten te vermeer- zoo moet er vroeger of later een maatschap- toestand ontstaan gelijk men dien thans op ontmoet. En dit land was toch weleer de schuur van Italie.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 27 *July.* Uit officiële staten blijkt, kosten van de krooning der Koningin, in het oar, negen en zestig duizend vierhonderd een tig ponden sterling beloopen hebben.

— Te Birmingham en in de omliggende plaatsen het bij voortduring rustig.

— Het nieuwe stoomschip *British Queen*, dat on- uit Londen naar New-York vertrok, is een van otste koopvaardijschepen die immer zijn gebouwd. De lading, welke het naar Noord Amerika voert, wordt geschat op eene waarde van 1½ millioen pond sterling, en de vracht voor goederen en personen beliep op de- zen eenigen togt 10,000 pond sterl.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 27 *July.* In een der Fransche bladen vindt men den volgenden brief van den 9 Julij, die door een officier, aan boord van een der schepen van het smaldeel van den Franschen vlootvoogd, geschre- ven is:

» Nadat de Turksche vloot den mond der Dardanellen uitgeloopen was, hebben wij eenigen tijd gemeen- schappelijk met haar gezeild. De Prins *van Joinville* en de Admiraal *Lalande* hebben met den Kapudan- Pacha onderhandeld; deze heeft hun de beste verze- keringen gegeven, dat hij niet anders, dan met vre- delievende bedoelingen de Egyptische vloot te gemoet stevende. Zoo op het oogenblik komen wij voor kaap Baba ten anker. Het Turksche smaldeel stevent zuidwaarts. Wij voorzien de *Bouguinville* van le- vensmiddelen, opdat deze hetzelve volge. Binnen vier dagen vertrekken wij naar Alexandrie, om, zoo mo- gelijk, tot het sluiten des vredes mede te werken.

» De Russen maken naar de zijde van Konstantinopel nog geenerlei vertooning. Eene oorlogsbrik heeft ons daarvan verwittigd. Zij houden zich rustig; maar nu de Turksche vloot eindelijk de Dardanellen verlaten heeft, zullen de Russen welligt een bepaalde houding aannemen. Zeker is het, dat zij 14 linieschepen, 12 fregatten en een aantal kleine vaartuigen in de Zwarte Zee bijeen hebben. Het gerucht heeft geloopen, dat zij landingstroepen aan boord van handelsvaartuigen hadden ingescheept; doch dit gerucht heeft zich niet bevestigd.

» Aan den anderen kant zouden de Engelschen, indien men de door hen verspreidde geruchten ge- looven mag, de afwending, die het begin der vijan- delijkheden in Syrie te weeg heeft gebragt, zich ten nutte hebben gemaakt, om op de landengte van Suez vasten voet te erlangen en zich dus op dien grooten weg naar Indie te vestigen. Gij weet, dat zij reeds voor eenigen tijd getracht hadden, om eene linie van blokhuizen van de Middellandsche tot de Roode Zee te vestigen, onder het voorwendsel, van op verschil- lende punten in de woestijn artesiaansche putten te doen graven. *Mehemed*-Ali deed dit plan mislukken, door aan alle Europeanen het binnentreden in de reeds voltooide gebouwen te verbieden. Sedert zijne vrede- breuk met Turkye, moet de Onder-Koning het echter voorzigtig hebben geacht, om zijne vroegere weigering te verzachten en aan een groot aantal Engelschen heb- ben toegestaan, om zich op de linie der blokhuizen te vestigen. Als men de menigvuldige zendelingen gelooven mag, die Engeland te Smyrna onderhoudt, zouden op die wijze 3 of 4000 man van hunne krijgsmagt, na ontscheept te zijn, in de blokhuizen post vatten. Men weet, dat de Egyptenaren vroe- ger aan 6000 man den gevraagden doortogt hebben geweigerd."

— Koning *Lodewyk Philips* is op den middag van den 27 Julij met de onderscheidene leden van zijn gezin van het slot van Neuilly te Parijs aange- komen, ten einde gedurende de viering van het ge- denkfeest der omwenteling van 1830 in zijne hoofd- stad tegenwoordig te zijn. De viering van dit ge- denkfeest is dien ochtend met het lossen van het ge- schut voor het huis der Invaliden begonnen. In de onderscheidene kerken zijn lijkfeesten voor de in de straten van Parijs gesneuvelde burgers gehouden. Alle wachtposten waren verdubbeld en sterke detachementen troepen waren op de been. In den vroegen morgen hebben zich de personen, die het ordeteeken van Julij hebben ontvangen, tot benden vereenigd en hebben aan de graven der in 1830 gesneuvelden hunne hulde gebragt. Van de zijde der regering zijn aan de we- duwen en kinderen dier gesneuvelden 6000 franken rondgedeeld. Ook andere buitengewone uitdeelingen van onderstand aan de armen te Parijs hebben plaats gehad. Tot den namiddag van den 27 dezer, het tijdstip der afzending dezer berigten, was de rust door niets gestoord geworden. Men maakte te Parijs groote toebereidselen voor de volksvermakelijkheden, die den 29 plaats moesten hebben.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 26 *July.* Te Brugge is gisteren de loodgietersbaas, wiens knechts den brand der hoofd- kerk hebben veroorzaakt, door een gendarme uit zijn huis gehaald en in de gevangenis gebragt.

Even als hier, hebben ook te Gend oproerigheden wegens de duurte der levensmiddelen plaats gehad.

(*Emancipation.*)

— De *Messager de Gand* werd voor 4 jaren in Frankrijk verboden, doch sedert eenige maanden we- der toegelaten. De oude vrees van het kabinet der Tuillerien voor het Gendsche blad is hernieuwd, en daarom deszelfs toegang in Frankrijk andermaal ver- boden. Aan de post te Gend mag men dat dagblad voor het *liberale* Frankrijk niet aannemen. » *Wy zyn dus wel vreesselyk*, zegt *le Messager*, *of de tegenwoor- dige staat van zaken in Frankryk is wel zwak!"*

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 29 *July.* Bij koninklijk be- sluit is bepaald, dat de Nederlandsche zeemagt binnen 's Lands zal bestaan:

Op de Boven- en Beneden-Schelde uit twee divisien van acht booten, ieder onder bevel van eenen Kapi- tein-Luitenant ter zee, doch onder het gezamenlijk op- per-commando van den Vice-Admiraal *Gobius*, Direc- teur en Kommandant der Marine te Vlissingen, en dat de bemanning van ieder dezer booten, buiten het wacht- schip te Vlissingen à 200 koppen, door elkander zal bestaan uit 20 à 22 koppen, als mede dat de ove- rige negen booten, zich thans op de Schelde bevindende, buiten dienst zullen worden gesteld en opgelegd; zul- lende het commando van de tweede divisie der 1e afdeeling van de linie van defensie op de Schelde, waarmede de Kapitein ter zee *Courrier dit Dubicart* thans is belast, worden opgeheven en dezelve Kapitein ter zee, met den laatsten dezer maand, op nonacti- viteit worden gebragt.

In de Maas en Goedereede, tot de politie en voor de dienst der quarantaine in de zeegaten Brielle, Maas- sluis, Hellevoetsluis en Brouwershaven, buiten het wachtschip te Hellevoetsluis à 200 koppen, uit vijf kanonneerbooten, mede door elkander bemand met 20 à 22 koppen.

In de noordelijke zeegaten Texel, Terschelling en het Vlie, buiten het wachtschip te Willemsoord à 200 koppen, uit vier kanonneerbooten, insgelijks ieder 20 à 22 koppen

— Bij het vaste corps schrijvers en victualiemeesters der Nederl. Marine, zijn de navolgende bevorderingen gedaan, als: tot adjunctschrijvers, de scheepsklerken *B. J. Bauk* en *P. van Neck*, en tot scheepsklerken *T. J. Broers*, *J. G. van Hoogeghouck Tulleken*, *J. W. van der Wulp* en *A. A. D. Schuietter*.

— Uit Utrecht schrijft men:

» De longziekte, welke in deze streken onder het rundvee geheerscht heeft, is sedert eenigen tijd mer- kelijk aan het minderen, zoo dezelve niet heeft op- gehouden. Deze ziekte, welke veeltijds doodelijk was en menig runder heeft weggesleept, is vervangen door eene tongziekte, welke echter niet doodelijk is. De tong of de huid van dezelve schijnt als gehard, en vervelt zoodanig, dat het rund niet kan eten. Na eenige dagen verzorging hersteld het dier echter, en graast als te voren. De oorzaak van dit vreemd ver- schijnsel onder de runderen schijnt niet bekend."

— Den 26 dezer is te Arnhem overleden, de pre- dikant *H. H. Donker Curtius*, een man, die om zijne kunde, braafheid en edel karakter, algemeen geacht werd.

— Te Groningen heeft, den 24 dezer, de jaar- lijksche tentoonstelling plaats gehad van de proeven

van vorderingen, welke de kweekelingen van het instituut voor doofstommen in het afgeloopen jaar gemaakt hadden, waarna de prijzen uitgedeeld zijn. Van de 161 kweekelingen is aan 31 ontslag toegekend. Er zijn slechts 15 nieuwe kweekelingen aangegeven, om in het instituut te worden opgenomen. De directie noodigt een ieder uit, om ongelukkige doofstommen op te sporen en aan te geven, daar er voor meer plaats is, dan zich thans in het instituut bevinden.

VLISSINGEN, *den* 31 *July.* Gisteren namiddag arriveerde alhier Z. K. H. Prins *Willem Frederik Hendrik.*

Mengelingen.

DE MIDDELLANDSCHE ZEE.

(*Vervolg van* N°. 89.)

Het komt ons voor, dat men zich in het vereenigd koningrijk, een te groot denkbeeld vormt van de voortgangen der Russen en van de gevaren, die daaruit voor onze Indische bezittingen kunnen voortvloeijen. Als men de staatkunde van Rusland nagaat, weet men, dat zij niet is voor dadelijke middelen, en indien het wezenlijk de bedoeling des Czaars was, om zich ernstig aan den kant van Azië te vergrooten, zoude hij op zulk eene wijze handelen, dat die strekking niet doorstraalde noch helder aan den dag kwam. Zoo Rusland het Oosten zeer bedreigt, daar uit moet men niets anders afleiden, dan dat zij meer dan ooit aan het Westen denkt. Op het oogenblik, dat men haar het meest bezig gelooft in de Trans-Caucasische provincien, is het op de Bosphorus, dat zij te voorschijn treden zal. In de Zwarte zee verraadt alles deze geheime gedachte: de Zwarte zee zal vroeg of laat een Russisch meer zijn, en de zaak van de *Vixen* is slechts een proef-kogel ter ondersteuning van eene achterdochtige gevoeligheid. Welke zorg zij ook neemt voor de zachtheid van hare vormen, de Moscovitische ijverzucht straalt daarin door; zij duldt met tegenzin, dat Groot-Brittannië van Trebisonde eene belangrijke marktplaats maakt, waar 2 of 3,000,000 p. st. Engelsche voortbrengselen verhandeld worden; zij ziet met eene slechts geveinsde ongerustheid hoe onbelemmerd en voordeelig de Britsche vlag in die zeestreken wappert; zij zal zich het monopolie van dien handel en de volstrekte heerschappij van die kusten toeeigenen, zoodra zij daartoe in de gelegenheid zal zijn. Inmiddels, ten einde deze oplossing te bespoedigen, vermenigvuldigt zij de zeesteden, maakt zich van alle havens meester, voorziet alle hoogtens met sterke plaatsen, bouwt achtervolgelijk Kherson, Nicolaief, Theodosia, Kertch en Sebastopol, eene der schoonste havens der wereld. Naast deze verschillende militaire stellingen handhaaft en moedigt zij Odessa aan, die in haren schoot de belangrijkste betrekkingen en de rijkste handel-ruilingen van deze binnenlandsche zeeen vereenigt.

Krijgskundig en handelkundig beschouwd, heeft dus de Engelsche invloed eene strekking tot vermindering en verdwijning op dezen zeehandel-weg. Onze star verbleekt er, onze naam verliest er zijne veerkracht. Zonder twijfel blijft er aan Rusland echter nog veel te doen over, eer zij zich op onze hoogte heeft gesteld. Hare eskaders, die men te hoog heeft opgevijzeld, zijn uit tamelijk slecht gebouwde schepen zamengesteld, slecht bemand, slecht gewapend, slecht bevolen en ongeschikt, om het tegen de onzen uit te houden, al waren zij in dubbeld getal. Het zij dat het scheepsbouwhout op die kust niet alle noodwendige vereischten bezit, hetzij dat de werklieden het niet weten te behandelen en op eene geschikte wijze te gebruiken, het is althans zeker, dat hunne vaartuigen noch stevigheid noch duurzaamheid hebben, en dat eene vloot reeds op de helft verrot is, bijna voor dat zij de haven verlaten heeft. Wat de voortgang van den handel en nijverheid betreft, is deze zeer overdreven geworden. Begaafd met eenen ondernemenden en tevens beweeglijken geest, beginnen de Russen veel, maar voltooijen weinig. Zij nemen eene snelle vlucht, hebben den geest van nabootsing; maar den geest van volhouding missen zij. Op de kusten van de Zwarte zee hebben zij alles in eens willen daarstellen; de kunstvlijt van Engeland, den landbouw van het Zuiden van Frankrijk, ijzeren hutten, groote smederijen, mechanische werktuigen, werkplaatsen, stookplaatsen van allerlei aard. Deze overbrengingen zijn niet zeer duurzaam geweest, de vooringenomenheid had ze doen ontstaan, de moedeloosheid heeft er reeds vele van doen verkwijnen. Maar hetgeen aan dat land nog overblijft, is zijn handel van veldvruchten, door de havens van Odessa en Tangarok, een handel, die, onderworpen aan de wisselvalligheden van de oogsten van westelijk Europa, heden onbeduidend, morgen aanzienlijk is; vervolgens eenige uitvoer van wollen, smeer, koper, die eene scheepvaart, onderhevig aan zoo vele kanswisselingen, weder goed maken.

Evenwel zou de vraag terstond geheel anders worden, zoodra het Rusland mogt gelukken, om zich op de Bosphorus te vestigen. Dan zou de Zwarte zee voor onze schepen gesloten, eene kom worden van krijgsbewegingen voor hare eskaders, en de uitsluitende zetel van eenen uitgebreiden handel, die in Azie en in Europa zijne takken hebben zou. Zoodanig geplaatst, veilig tegen alle aanranding, zou Rusland met onze overwigt op zee den spot drijven, en zich zoo lang eenen openlijken wedstrijd ontzeggen, tot dat de kansen geheel waren omgekeerd. Ter zelfder tijd meesteres van alle marktplaatsen van Europeesch Turkije zou zij hen hare voortbrengselen, hoe weinig gevormd zij ook mogten zijn, opdringen en hare opvoeding in kunstvlijt ten hunne kosten voltooijen. Door den Donau en de Brahilow zou zij in het hart van Europa doordringen; door de Dnieper, de Don en de Wolga zich eene heerlijke binnenlandsche scheepvaart vormen; terwijl het uitsluitend bezoek van de Zuidkust aan de Zwarte zee hare debouchés in een gedeelte van Klein-Azië en het Noorden van Persië en in de kleine Staten ten Zuiden van den Kaukasus gelegen, zoude verzekeren. Zoodanig zijn de wezenlijke bedoelingen van Rusland, en het is klaarblijkelijk, om deze te bedekken, dat zij een ondoordacht en voorwendt. Waarom zou zij zoo ver gaan zoeken, als zij iets beters onder haar bereik en als voor hare deur heeft? Indien onze staat-mannen verschalkt zijn en in zulke valstrikken vallen, zal het niet zijn, omdat zij niet zijn gewaarschuwd geworden. Ongelukkig is het, dat men de gelegenheid heeft laten voorbijgaan. Toen de militaire gebeurtenissen de Russen op de boorden van de zee van Marmora bragten, heeft Groot-Brittannië een' misslag, een' onherstelbaren misslag begaan, dien namelijk, van hun niet voor te komen, door de Dardanellen te bezetten, daar er zich te handhaven, en door er eene onverwinbare stelling in te nemen. De Russen zouden dan nooit gedacht hebben, — men mag dit gelooven, — aan eene hoofdplaats, die zoo digt onder het Brittanisch kanon was geplaatst. Die daadzaak alleen nam dan de gedachte van eene verovering weg. In eene soort van-inhoek geblokkeerd, was Constantinopel dan overgelaten aan de genade van hare bewakers; het behoud van het Islamismus had dan eene waarborg. Dit heeft men niet gedaan. Er blijft dus niets anders over dan iets gelijkwaardigs te zoeken, op straffe van later voor eene noodlottige onbedachtzaamheid te boeten.

In die landstreek, is het Rusland dus, die men in het oog moet houden; want van den Bosphorus, zal zij, indien zij er ooit mogt regeren, met kracht eene soort beschermheerschap op de stapelplaatsen van Romelië, van Macedonië en van Klein-Azië en op de eilanden van den Griekschen Archipel uitoefenen, en zal er zelfs toe kunnen komen, van Corfu en Malta te bedreigen. Zoo zou een goed derde gedeelte der Middellandsche zee, aan onzen invloed onttrokken zijn.

Welke zijn nu de Mogendheden, die ons het oppergezag van het overige gedeelte kunnen betwisten? Er is er slechts eene en wij zullen haar aanstonds noemen. Gaan wij eerst de minder invloed hebbende magten na. Spanje! Er bestaat geene reden, om zich veel over haar te bekommeren; Spanje, die ons de nieuwe wereld gaf, bezit thans geene krijgs-zeemagt meer. De successieoorlogen en eindelooze burgertwisten hebben langzamerhand het rijkste en het schoonste land der aarde doen vervallen. Dáár, waar de natuur bouwstoffen voor alles heeft nedergelegd, schijnen de menschen zamen te spannen, om alles te verdelgen. Olie, wijn, brandewijn, zijden, vee, wol, zout, mijnen van koper, van lood, van kwik, zilver, veld granen, vruchten, safraan, kurk, alquifoux, geen voorwerp ontbreekt aan deze naamlijst van rijkdommen, die het volk verkwist en veracht. Kelner heeft de hemel zoo veel voor Spanje gedaan, dat hare bewoners, alle die gaven niet hebben kunnen vernietigen. Barcelona is te gelijker tijd manufactuur- en handelplaats. Zij maakt katoenen en lakens, flanel, zijden, blonden, zeep, lijnwaden; zij onderhoudt op de Middellandsche zee vele honderden van kustvaarders onder hare vlag. Tarragone heeft hare fabrijken van mousselienen, Reuss hare stokerijen, St. Felice hare werkplaatsen van ingezouten waren, Valencia hare fluweel manufacturen, Alicante hare wijnen, Almeria en Agra hare loodmijnen, Tortose hare papier-fabrijken. Maar dit zijn, of vervallene overblijfselen van eene stervende werkzaamheid, of de eerste en zwakke vlugt van eene gedeeltelijke herleving. Noch in de toekomst, noch in het tegenwoordige kan men hierin de kenteekenen zien van eene ernstige voor Engeland verontrustende mededinging. Wij moeten die dus elders zoeken. Genua is een punt, dat meer zelfstandigheid en belangrijkheid aanbiedt. De oude geest van de Doria's schijnt nog boven deze koopstad te zweven, en hare vrije haven, die mogelijk de oprigting onzer dokken voorafgegaan is en opgewekt heeft, lokt alle vreemde voortbrengselen om onbelemmerd in eene onzijdige en vrije haven verhandeld te worden. Het is de wereldburgerschap op de koophandel toegepast. Maar die bedrijvigheid van Genua kan aan Engeland niet de meeste afbreuk doen; hare nijverheid is van een plaatselijk karakter die niet één van onze koopmanswaren zou kunnen benadeelen, noch één van onze debouchés verlammen. Voorts is die werkzaamheid geheel handeldrijvende en steunt niet op een groot krijgswezen noch op eene indrukmakende zeemagt, haar ontbreekt kracht en steun als zij zich ver wil ontwikkelen, en blijft dus noodwendig in een zeer kleinen omtrek omschreven. Eveneens is het met Livorno en Napels gelegen; daar deze beide havens aan Mogendheden van eenen tweeden rang behooren, zijn zij natuurlijk niet gewikkeld in het twistgeding over de heerschappij der zee. Verpligt tot gevoelens en overeenstemming met hun vermogen, overdrijven zij gedurende den vrede hun vermogen van uitbreiding niet, en schuilen, als er oorlog uitbarst, onder de vleugels van eene natie van den eersten rang. Handelkundig gesproken, zijn Livorno en Napels echter twee punten van groot belang. Livorno ontvangt jaarlijks 3000 à 3500 schepen, en de handelsbeweging gaat het cijfer van honderd millioenen te boven. Napels is nog van meer gewigt; het is een der schoonste en vruchtbaarste debouchés van onze manufakturen, die derwaarts voor meer dan 20,000,000 p. st. jaarlijks verzenden. Op alle deze punten bestaat dus voor Engeland geene reden van ongerustheid; de zaken zijn er voor haar in den besten toestand; zij heeft slechts te waken voor het behoud van hetgeen bestaat. Triest zou meer gevaar beginnen aan te bieden, want Oostenrijk, tot hiertoe geheel, of bijna geheel belangeloos in de zee geschillen, zal eens van die haven eene aanzienlijke militaire stelling maken en haar eene rol in de Politie van de Middellandsche zee doen spelen. De vooruitgang van Triest veroorloven alle veronderstellen ten gunste van hare toekomst. In het midden van de voorgaande eeuw, toen het Kabinet van Weenen deze stelling op de kust van de Adriatische zee veroverde, was het slechts eene schuilplaats voor de schippers en eene kreek met eenige schuiten bezet. Heden is hare handelsdrijvende zeemagt de eerste van de Middellandsche zee. De koophandel van Egypte is voor het grootste gedeelte in zijne handen. Entrepôt van de Oostenrijksche nijverheid, uit het binnenland de lijnwaden en het glaswerk van Bohemen, de schoone lakens van Moravië, het staal en het ijzer van Styrie, de gemsiederen vellen van Tyrol ontvangende, rigt zij er op hare beurt alle de eerste stoffen henen, die bedrijvige en talrijke ijzerwerken aan den gang houden. (*Vervolg hierna.*)

De Sultan van Turkye wandelde eens aan den oever der Zwarte Zee; hij bemerkte een nieuw gebouwd, prachtig landhuis, en wilde weten, wie de eigenaar van hetzelve was; men zeide hem, dat het een Armenier was, die de Christelijke godsdienst beleed. Hij begaf zich dadelijk derwaarts, en vroeg aan den bezitter van dit prachtig gebouw, hoeveel hem hetzelve gekost had. De Armenier, vreezende voor al te rijk gehouden te worden, antwoordde schielijk 300 beurzen, (ƒ 900,000); terwijl hij inderdaad meer dan driemaal zoo veel daaraan had besteed. De Sultan hield hem bij zijn woord, en verklaarde zich eigenaar van het huis. De ongelukkige Armenier was wanhopig, maar hoe verwonderd en verblijd was hij, eenige dagen daarna, 2 Bostangis te zien komen, die eene casette voor hem nederlegden met 1000 beurzen (3,000,000), met deze woorden: »De profeet heeft gezegd, dat de leugenaar altijd in zijne eigene netten gevangen wordt, en gij hebt dit ondervonden; maar uwe meester is te groot om voordeel te doen met uwe zwakheid."

DE KWARTELVANGST OP MOREA.

Omstreeks het einde van de maand September, begeven zich de kwartels in talooze menigte naar Morea, om, naar het schijnt, voornamelijk in de velden van Maina, in het district der Kakomainoten, van hunnen langen togt, over de zee, uit te rusten. Dagen achtereen houdt de aankomst dezer kwartelvlugten aan, zoodat in den letterlijken zin des woords, geheele landstreeken met deze trekvogels als bedekt zijn. Bij derzelver aankomst zijn deze diertjes zoodanig afgemat, dat zij gedurende het eerste kwa... uur bijna geheel onbewegelijk en uitgeput blijven... gen. In dezen hulpeloozen toestand worden zij door ... Mainoten gevangen, die zich reeds weken te voren ... deze vangst voorbereiden en in het vooruitzigt op de... verheugen. Met netten, niet ongelijk aan vlinder... tjes, worden zij bij hoopen buit gemaakt, later ... zeezout ingelegd en door den geheelen Levant ... zonden. Om alle geschil bij dit voordeelig bedrij... vermijden, worden de velden, waarop de va... plaats heeft, aangewezen en met merksteenen afgepe...

MIDDEL TEGEN HOOFDPIJN.

Men snijde een citroen midden door, warme de... daarvan, en wrijve het voorhoofd daarmede. ... moet dit echter, om het astringerende van de ci... sap, buiten noodzakelijkheid, niet te dikwerf ... len.

MIDDEL TEGEN KIESPIJN.

Men menge eens stuiver kamfer, met een ... brandewijn en een dooijer van een hoenderei... mengsel, houde men, zoo lang men het velen ... op de pijnlijke plaats. Hetzelve veroorzaakt ... zachte prikkeling, die de pijn verdooft.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 31 *Julij.* Sedert den 29 dezer, zijn ... ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Phoenix, J. H. Bunnemeyer, met klipzout en stukgoe... *the Mary*, T. Jackson, met klipzout, beide van Liverpool... *presse*, H. P. Hensing, van Riga, met lynzaad; *Sophia* ... D. Barsio, van Havannah, met koffij.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van den ... naar Zee gezeild:

Falcon, T. Small, naar Dundee, met ballast; ... *tal*, J. Poulter, naar Londen; *der Gesina*, D. Lange, naar ... met beenderen; *Dido*, J. P. Nielsen, naar Gothenburg, met ... last; *Agneta*, A. C. Glad, naar Bremen, met suiker.

Van deze Stad is gezeild:

Die Hoffnung, P. Gerdes, naar Bergen, met ballast.

Advertentien.

GETROUWD:

J. C. VERHEIJE VAN SONSBE...
2° *Luitenant der Artillerie*
EN
A. D. VAN FRANCKENBERG EN PROSCH...

SAS VAN GENT, 27 Julij 1839.

Openbare Verkooping va... Levensmiddelen, enz.

Krachtens autorisatie van het DEPARTEME... OORLOG, van den 4 Julij 1839, N°. 6, zal d... taire Onder-Intendant, belast met de Admi... tive Dienst, in de Provincie *Zeeland*, op D... DAG den 6 Augustus 1839, des voormidda... *tien* ure, aan het Pakhuis in de Hellebardie... te *Vlissingen*, Wijk D, N°. 164, in het ope... *om gereed geld*, verkoopen, eene quantite... VENSMIDDELEN, herkomstig uit de Reserve-... visionnementen, als: JENEVER, in fusten, ... ZOUT, PEPER, TABAK, PIJPEN, KAARSEN, ... alsmede BAKKERS- en andere GEREEDSCHA... SCHALEN en GEWIGT, STELLING, en ander ... en hetgeen verder zal worden gepresenteerd.

Deze Goederen, alsmede de voorwaarden de... kooping, zullen op den dag vóór de Verko... ter voormelde plaatse, voor een ieder te zien ... van des morgens ten 10 tot 3, en des avo... 5 tot 7 ure.

VLISSINGEN, den 20 Julij 1839.

De Militaire Onder-Intendant ...
D. J. REESE.

AFVAART-UREN V...
STOOMBOOT ...
De Scheld...

Augustus 1839.

Van Vlissingen.			ur. min	Van Breske...		
Donderdag	1,	's midd.	3.30	Donderdag	1,	's midd...
Vrijdag	2,	»	4.30	Vrijdag	2,	»
Zaturdag	3,	's morg.	7.	Zaturdag	3,	's mo...
		's midd.	5.30			's mi...
Zondag	4,	's morg.	8.30	Zondag	4,	's mo...
		's midd.	6.			's mi...
Maandag	5,	's morg.	9.30	Maandag	5,	's mo...
Dingsdag	6,	»	9.30	Dingsdag	6,	»
Woensdag	7,	»	10.30	Woensdag	7,	»

Van *VLISSINGEN* naar *NEUZEN* en ...
Vrijdag 9, 's morg. ten 10.30 en terug 's midd. ...

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWA...